

Qu' en millors temps ab suaus plahers ohía,
Y ara en son cor tan lúgubre ressona,
Y en un tant viu dolor l' ha sumergida,
Que prompte va á morir, si per miracle
Dèu no li serva en eix instant la vida.
Mès, deixa aquesta escena dolorosa,
Y á la montanya, trémola, fa via;
Seguíu, filles de Sió, á vostra Reyna
Que prompte va á oferir lo sacrifici.
De l' ara de son cor sortirà pura
L' oblació qu' ha de ser la nostra vida,
Com columna d' encens que va enlayrantse
Hasta arribar al trono del Altíssim.
Ella veurá á Jesús en lo Calvari
Desnú devant del poble y oferirli
Vinagre y fel; á Ell qu' ab sa paraula
Feya brotar les aygues cristallines.
Veurá clavarlo en creu y enarbolarlo,
Y á un poble cruel, que plé de salvatjisme,
Ab sos insults fará molt més amargues
De lo seu Fill les hores d' agonía.
Ella 'l veurá clamant misericordia
Per tots aquells que, vils, lo crucifigan;
Veurá espirar entre terribles penes
Al Fill de son amor, llum de sa vida.
Retirat, dona, que morir vegeres
Tots tos fills per servir la lley divina;
Si fou gran ton dolor, molt més encara
Es lo dolor que avuy sofreix Maria:
Morir veres tos fills qu' eran purs homes
Com martres sants que 'l poble benehía;
Maria veu son Fill, Rey de la Gloria
Entre lladres morir ab ignominia.
Y veurá traspasar ab una llança
Aquell cor qu' amá 'ls homes ab deliri,
Y en sos braços rebrá ¡Ay! desolada
Lo cos d' aquell Jesús, qu' un altre dia,
Allá en Betlem ab tant l' envoltallava
Era tot son consol, tota sa ditxa.